

Wdzydzki Park Krajobrazowy

TRASA ŚCIEŻKI ROWEROWEJ

1. Zaproszenie na ścieżkę. Mapa Parku.
2. Zespół Jezior Wdzydzkich. Mapa ścieżki.
3. Jezioro Joninko. Bóbr europejski.
4. Retencja wodna.
5. Jeziora Syconki Małe i Syconki Wielkie.
6. Gospodarczy drzewostan nasienny.
7. Las - najwspanialszy twór natury.
8. Rezerwat Motowężę.
9. Porosty. Bór Chrobotkowy.
10. Pożary lasów.

11. Mrowisko.
12. Ukształtowanie terenu Parku.
13. Piętra w lesie i ich mieszkańcy.
14. Mapa ścieżki.

Pomorski Zespół Parków Krajobrazowych
Oddział Wdzydzki Park Krajobrazowy
ul. Świętojańska 5E, 83-400 Kościerzyna,
tel. 58 686 82 73, e-mail: wpk@pomorskieparki.pl

ROWEROWA ŚCIEŻKA PRZYRODNICZA „PĘTLA PRZYTARNIA”

Trasa rodzinna

www.wdzydzkipark.pl

21km
3 godz.

Planowany Rezerwat Motowęże

Trasa rowerowa „Pętla Przytarnia” obejmuje południowo-zachodnią część Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego. Rozpoczynający się w Wielu szlak wiedzie przez Przytarnię, przy jeziorze Wdzydze, następnie przez gęste bory urozmaicone licznymi śródleśnymi jeziorkami i torfowiskami aż po najwyższe wzniesienie Parku – Chełmice.

Tablica informacyjno-edukacyjna

Wycieczkę rozpoczynamy w Wielu, przy kościele, gdzie stoi tablica informacyjna z mapą. Wyruszamy z Wielu w stronę Przytarni - tu prowadzi nas też zielony szlak rowerowy „Dookoła jezior wdzydzkich”. Mijamy tereny rolnicze, aż w pewnym momencie otwiera się widok na piękną panorama

Punkt widokowy na jezioro Wdzydze

mę jeziora Wdzydze. Dalej za Przytarnią zaczynają się tereny leśne, które odąd dominować będą już przez resztę trasy. Jadąc dalej docieramy do przystani dla kajakarzy nad rzeką Strugą – to idealne miejsce na odpoczynek. Będąc tutaj warto udać się kilkadziesiąt metrów dalej na północ, wzdłuż ścieżki biegnącej przy linii brzegowej do punktu widokowego. Rozpościera się z niego niezapomniany widok na jezioro Wdzydze oraz jego największą wyspę – Ostrów Wielki. Od przystani trasa rowerowa wiedzie dalej na północ, aż do zjazdu w kierunku miejscowości Joniny, gdzie rozstajemy się z zielonym szlakiem rowerowym „Dookoła jezior wdzydzkich”. Od tego momentu szlak zmienia swój charakter i wiedzie przez mniej uczęszczane leśne dróżki. Po prawej stronie drogi mijamy jezioro Joninko, które szczególnie upodobały sobie bobry. Na brzegu spotykamy liczne ślady żerowania tych największych europejskich gryzoni. To silnie zarastające jezioro eutroficzne jest miejscem występowania bogatej roślinności wodnej i bagiennej. Jadąc dalej mijamy większe i mniejsze ukryte w lesie jeziora: Zmarłe, Piaseczno, Syconki Małe i Syconki Wielkie by dojechać do jeziora Motowęże. Jezioro to stanowi część kompleksu śródleśnych jezior i torfowisk, które wraz z wcześniej wymienionymi jeziorami stanowią obszar planowanego rezerwatu

Jezioro Joninko

przyrody „Motowęże”. Występuje tu wiele rzadkich i chronionych roślin charakterystycznych dla torfowisk wysokich i przejściowych. Dno podmokłego boru porastają krzaki bagna zwyczajnego, którym często towarzyszy borówka bagienna. Bliżej lustra wody zobaczymy mchy

Bór chrobotkowy

Wąwóz na wzniesieniu Chełmice

torfowce, które porastają powierzchnię wody tworząc płó. Mchy to najważniejsze rośliny w tym ekosystemie, gdyż magazynują olbrzymie ilości wody, chłonąc ją jak gąbka, tym samym utrzymując odpowiednią wilgotność nawet w bardzo suche i upalne lata. Tuż nad warstwą mchów wyrastają pokryte kropelkami czerwieniejące się listki owadożerne

Rosiczka okrągłolistna

rosiczki. Torfowiska to nie tylko niezwykle rośliny ale i zwierzęta, które na niedostępnych dla ludzi mokradłach szukają schronienia. Mijamy „Motowęże” kierując się dalej na południe w kierunku Chełmic - najwyższego wzniesienia Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego – 201,4 m n.p.m. Przejeżdżamy przez szczególny typ lasu – bór chrobotkowy. To bardzo suche i ubogie siedlisko z charakterystycznym runem. Nazwa pochodzi

od gatunku krzaczkowatego porostu – chrobotka, który chętnie porasta dno boru. Srebrno-siwe porosty pokrywają nie tylko ziemię, zasiedlają też pnie drzew i ich gałęzie – dzięki czemu cały las zamiast zieleni, przykuwa wzrok szarością. Wjazd na Chełmice należy do najtrudniejszych odcinków trasy. Po zasłużonym odpoczynku zjeżdżamy stromym wąwozem do drogi prowadzącej do Wielu, gdzie zamykamy pętlę i kończymy trasę.

WARTO ZOBACZYĆ:

- **Wiele:** Kalwaria Wielewska, kościół p.w. św Mikołaja z zabytkowym wyposażeniem z XVIII w., Muzeum Ziemi Zaborskiej.
- **Widok z platformy widokowej na jezioro Wdzydze i wyspy.**
- **Ślady żerowania bobrów nad jeziorem Joninko.**
- **Kompleks śródleśnych jezior i oczek wodnych wraz z torfowiskami w kompleksie planowanego rezerwatu „Motowęże”.**
- **Bór chrobotkowy.**
- **Chełmice i wąwozy przy zjeździe do Wielu.**